

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/11/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122448568
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šulek
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6122448568.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Šuleka a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jany Vargovej, v právnej veci žalobcu: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471 proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX D., v konaní o zaplatenie 6.093,38 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 45Csp/33/2023-92 zo dňa 22.1.2024, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a III. z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Rozsudok vo výroku I. zostáva nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti o zaplatenie sumy 274,98 Eur zastavil, výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III. žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Súd prvej inštancie uviedol, že po čiastočnom späťvzatí žaloby predmetom konania zostala žaloba žalobcu o zaplatenie: istiny 5.800,40 eur, úroku 1.196,83 eur, úroku z omeškania 8,37 eur, úroku z omeškania 335,79 eur, zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 6.075,38 eur od 11.10.2022 do 10.11.2022, zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5.983,72 eur od 11.11.2022 do 13.01.2023, zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5.892,06 eur od 14.01.2023 do 23.01.2023, zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5.800,40 eur od 24.01.2023 do zaplatenia, poplatkov 18,-eur. Ďalej uviedol, že Žalobca preukázal existenciu zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovanou. Na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka zo dňa 22.05.2019 poskytol žalobca (E. F., a.s.) žalovanej úver vo výške 7.000,-eur (účelový úver na refinancovanie). Žalovanej bol poskytnutý úver pri dojednanej ročnej úrokovej sadzbe 5,90 %, s mesačnými splátkami vo výške 91,66 eur, s dátumom prvej splátky 20.06.2019, splátky splatné v 20. deň v mesiaci, konečná splatnosť úveru bola dojednaná k 20.05.2027, celková čiastka úveru, ktorý musí dlžník zaplatiť 8.798,30 eur. Podľa bodu 4.8 zmluvy, v prípade riadneho nesplácania úveru je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. V prípade omeškania dlžníka/spoludlžníka s platením splátok je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný, ak je dlžník/spoludlžník v omeškaní viac ako tri mesiace so zaplatením splátky a banka upozornila dlžníka/spoludlžníka na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Listom zo dňa 16.08.2021 žalobca zaslal žalovanej výzvu označenú ako „Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru“. V liste žalovanú upozornil, že k 16.08.2021 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 400,44 eur a vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 15 dní od doručenia výzvy s tým, že ak nezaplatí v tejto lehote dlžnú sumu, banka bude oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Doručenie výzvy žalovanej žalobca preukázal podacím hárkom č. EPH248926828 a doporučeným listom, výzva doručená žalovanej dňa 19.08.2021. Listom

zo dňa 13.09.2021 žalobca žalovanej oznámil, že vyhlasuje predčasnú splatnosť celého úveru, dlžná čiastka predstavuje k tomuto dňu sumu 6.720,04 eur a vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Doručenie výzvy žalovanej žalobca preukázal podacím hárkom č. EPH251640269 a doručenkou (zásielka neprevzatá žalovanou v odbernej lehote). Z listiny (aktuálny stav úveru ku dňu 30.09.2022) vyplýva, že žalovaná uhradila na úver ku dňu podania žaloby sumu 1.452,43 eur. Právny zástupca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 30.09.2022 vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy v lehote do 07.10.2022 (k 07.10.2022 je dlh vo výške 7.220,53 eur). Keďže žalobca sa domáhal zaplatenia žalovanej sumy pre nesplnenie povinnosti žalovanej plniť svoj dlh vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, v dôsledku čoho mal úver zosplatiť v súlade s bodom 4.8 zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to listom zo dňa 13.09.2021, súd prioritne teda skúmal, či v danom prípade boli splnené podmienky pre zosplatenie celého zvyšku dlhu, či bolo preukázané zosplatenie úveru. Listom zo dňa 16.08.2021 žalobca zaslal žalovanej výzvu, v ktorej žalovanú upozornil, že k 16.08.2021 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 400,44 eur a vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 15 dní od doručenia výzvy s tým, že ak nezaplatí v tejto lehote dlžnú sumu, banka bude oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Listom zo dňa 13.09.2021 žalobca žalovanej oznámil, že vyhlasuje predčasnú splatnosť celého úveru, dlžná čiastka predstavuje k tomuto dňu sumu 6.720,04 eur. Súd prvej inštancie konštatoval, že podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Predmetná výzva pre jej platnosť musí byť dostatočne určitá, tzn. musí z nej byť zrejmé, pre nezaplatenie ktorej konkrétnej splátky má následne dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, ktorým vyhlásením bude veriteľ požadovať zaplatenie celej pohľadávky. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa. Ust. § 565 Občianskeho zákonníka zase ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Nakoľko ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565 Občianskeho zákonníka, je potrebné ustáliť, že právo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Veriteľ je potom časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie. Zo splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na konkrétnu splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatenie uplatniť, inak jeho právo zaniká. Mal za to, že rozhodujúce je, či v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškaní s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak však spotrebiteľ zaplatí zmeškané splátky pohľadávky skôr ako veriteľ uplatnil právo, uplatnenie po takomto zaplatení zmeškanej pohľadávky je neúčinné. Účelom je dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlhu pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatenie dlhu. Z uvedeného je zrejmé, že výzva podľa ust. § 53 ods. 9 OZ musí byť jasná a určitá, aby spotrebiteľ nadobudol vedomosť, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškaní viac ako tri mesiace, aby sa prípadným zaplatením omeškanej splátky mohol účinne vyhnúť zosplateniu celej pohľadávky. V neposlednom rade je označenie rozhodujúcej splátky nevyhnutné aj pre aplikáciu ust. § 54a Občianskeho zákonníka. Žalobca výzvou zo dňa 16.08.2021 oznámil žalovanej, že pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere je viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 400,44 eur, zároveň ju vyzval na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy, v opačnom prípade je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Takto koncipovaná výzva podľa názoru súdu nespĺňa zákonné požiadavky tak, ako to má na mysli ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Takáto výzva je neurčitá a nezrozumiteľná. Žalobca dostatočným spôsobom nepreukázal využitie práva na predčasné zosplatenie zvyšku úveru. Nemohlo tak dôjsť ani k predčasnej splatnosti peňažného záväzku. Z výzvy nevyplýva, ktorou konkrétnou splátkou sa žalovaná dostala do omeškania so splácaním úveru dlhšie ako tri mesiace. Predčasné zosplatenie spotrebiteľského úveru je právom veriteľa a uvedené je v prípade spotrebiteľského vzťahu za splnenia podmienok podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Práve z dôvodu, že sa jedná o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú

splatnosť úveru (toto môže využiť podľa vlastného uváženia ku ktorejkoľvek omeškanej splátke za splnenia podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ), je potrebné konkretizovať, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatnenia úveru. Preto z jednostranného právneho úkonu veriteľa by malo byť zrejmé splnenie podmienok v tomto ustanovení. V zmysle § 53 ods. 9 OZ vyhláseníu predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie spotrebiteľa, t.j. jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 OZ, pretože dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zrejmé splnenie zákonných podmienok - uplatnenia režimu § 53 ods. 9 OZ, ako aj výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa ust. § 565 OZ. Zo znenia ust. § 53 ods. 9 OZ vyplýva požiadavka určenia omeškanej splátky, ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa ust. § 565 OZ týka, t.j. že dlžník nesplatil niektorú svoju splátku. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah, alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom, pričom výklad nemôže dopĺňať právny úkon. Taký právny úkon, ktorým E. F., a.s. (teda 365.bank, a.s.) zosplatnila celý úver (teda predčasné zosplatnenie), z ktorého nebolo zrejmé, pre ktorú konkrétnu nezaplatenú splátku bol úver zosplatnený, súd potom posúdil ako neurčitý právny úkon a s poukazom na ust. § 37 Občianskeho zákonníka pre jeho neurčitosť aj neplatný právny úkon. Právne úkony veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 a ust. § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. list označený ako „Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 16.08.2021 a „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ (zosplatnenie úveru) zo dňa 13.09.2021 nemožno považovať z dôvodu ich neurčitosti a nezrozumiteľnosti za platné právne úkony (§ 37 ods. 1 OZ), ktoré mohli viesť k účinkom zosplatnenia dotknutého spotrebiteľského úveru. Sporové konanie je konaním kontradiktórnym, čo znamená, že tá strana sporu, ktorá z určitej skutočnosti vyvodzuje právne následky, musí tvrdiť skutočnosti a k tvrdeným skutočnostiam predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešnou nemôže byť. Keďže zosplatnenie úveru súd vyhodnotil ako neplatné a žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplatneného úveru, pričom v spotrebiteľskom spore zmena žaloby (ktorou je aj zmena podstatných skutkových tvrdení) nie je v zmysle ust. § 294 CSP prípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ, súd nemohol nárok posudzovať inak, napríklad ako plnenie jednotlivých nezosplatnených mesačných splátok, nakoľko by išlo o odlišný nárok vyplývajúci z iných skutkových tvrdení, ktorý žalobcom ani nebol uplatnený (súd poukazuje aj na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Žiline, napr. rozhodnutie sp. zn. 10CoCsp/49/2021 zo dňa 31.03.2022, sp. zn. 6CoCsp/49/2021 zo dňa 29.04.2022). Preto súd žalobu žalobcu vo zvyšnej časti ako nedôvodnú zamietol a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP. Nakoľko sa však žalovaná na pojednávanie nedostavila, nárok na náhradu trov konania si neuplatnila a ani jej preukázateľne nevznikli žiadne trovy v konaní, súd teda rozhodol tak, že jej nárok na ich náhradu voči žalobcovi nepriznal (III. výrok).

2. Proti výroku II. a III. rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolanie odôvodnil tým, že sa s argumentáciou súdu prvej inštancie nestotožňuje, nakoľko nemá oporu v zákonnej úprave a odkláňa sa od ustálenej judikatúry súdov. Čo sa týka obsahu upozornenia, ako aj zosplatňujúcej výzvy, žalobca popiera povinnosť uvedenia resp. označenia splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu pohľadávky. Zákonou požiadavkou pre uplatnenie práva zosplatniť úver zo strany veriteľa je jednak dojednanie medzi veriteľom a spotrebiteľom, omeškanie so splátkou presahujúce dobu troch mesiacov a upozornenie na vznik oprávnenia výkonu tohto oprávnenia podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v lehote nie kratšej ako 15 dní. Dojednanie zosplatnenia úveru nebolo v tomto prípade sporné. Z predloženého listinného dôkazu aktuálneho stavu úveru (príloha žalobného návrhu), ktorý predstavuje predpis platobnej disciplíny žalovaného je zrejmé, s ktorou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania. Čo sa týka obsahu oznámenia (upozornenia), žalobca popiera neurčitosť právneho úkonu. Z upozornenia je zrejmé, z ktorého zmluvného vzťahu žalobca vychádza, čo zamýšľa a z akého dôvodu došlo k vzniku práva na zosplatnenie úveru. V uvedenom prípade interpretáciu neurčitosti gramatickým výkladom nemožno akceptovať. Zákoné ustanovenia je nutné vykladať najmä z prihliadnutím na ich účel. Účelom ustanovenia §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo zamedzenie tzv. zrýchleného procesu výkonu práv veriteľa a zabezpečenie práva spotrebiteľa predísť strate výhody splátok dodatočným plnením v lehote nie kratšej ako 15 dní. S ohľadom na logiku veci potom nedáva zmysel aby žalobca označoval potencionalnu zosplatňujúcu splátku a jej výšku v upozornení, pretože spotrebiteľa sú v

omeškaní nie len viac ako tri mesiace, ale aj spravidla v omeškaní minimálne s tromi splátkami. Doplatením potencionálnej zosplátnujúcej splátky by si spotrebiteľia oprávnenie zosplatenia len oddialili o mesiac, avšak by mu nezamedzili. Oznámenie celkovej čiastky v omeškaní, ktorá je uvedená v upozornení vychádza z účelu ustanovenia § 53. ods. 9, ktorým je najmä možnosť spotrebiteľa dodatočným plnením zabrániť reálnej strate výhody splátok. Čo sa týka neurčitosti obsahu výzvy (zosplátnujúcej) opätovne žalobca poukazuje na skutočnosť, že uvedenie splátky pre ktorú došlo k zosplateniu pohľadávky nie je obligatórnou náležitosťou, ktorú by stanovoval zákon. Podľa žalobcu podmienky vzťahujúce sa na obsah listín, ktorými je zabezpečovaný proces zosplatenia pohľadávky, a ktoré uviedol v odôvodnení konajúci súd, nemajú tak v zákonnej úprave, v žiadnom vykonávacom právnom predpise ani v ustálenej rozhodovacej praxi súdov, ktoré nepovažujú žalobcom predložené listiny za neurčité. (ide o množstvo rozhodnutí, ktoré žalobca počíta v tisícoch). Záverom žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11CoCsp/7/2023 zo dňa 30.03.2023 a rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn.3CoCsp/38/2022 zo dňa 13.04.2023 a v nich vyslovené závery. Ďalej žalobca namietal, že súd prvej inštancie zamietol žalobu v celku a nezaoberal sa otázkou dôvodnosti pohľadávky v rozsahu splátok splatných ku dňu rozhodovania súdu. Namietal, že titulom uplatnenia pohľadávky a nároku v konaní nie je tzv. „zosplatenie“, ale úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným. Výška uplatneného nároku sa odvíjala od zosplatenia pohľadávky, nie však samotný uplatnený nárok. V kontexte uvedeného teda, ak aj by súd posúdil zosplatenie ako neplatné, nemohol žalobcovi zamietnuť nárok na jednotlivé splatné splátky ku dňu vydania meritórneho rozhodnutia, nakoľko tým žalobcovi uprel nárok na pohľadávku, ktorá bola v tejto časti splatná.

3. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku – ďalej len „CSP“), súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu vo výroku II a III. zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Výrok I. o čiastočnom zastavení konania ponechal nedotknutý.

4. Odvolací súd konštatuje, že skutkové zistenia a právne závery súdu prvej inštancie o neplatnosti právnych úkonov výzvy na zaplatenie pred zosplatením a samotného zosplatenia boli vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje. Preto v uvedenej časti môže súd prvej inštancie plne prevziať svoje skutkové a právne závery do nového rozhodnutia.

5. Odvolací súd sa však nestotožnil so záverom ohľadne posúdenia jednotlivých splátok splatných do vyhlásenia rozhodnutia. V tejto časti je odvolací súd názoru, že nakoľko nejde o postúpenú pohľadávku (ako v konaniach sp. zn. 10CoCsp/49/2021 a sp. zn. 6CoCsp/49/2021) tak nie je dôvod na zamietnutie celej žaloby, nakoľko ide o inú skutkovú situáciu. Podstatným v tomto konaní je, že žalobca je a bol vždy veriteľom pohľadávky z úverovej zmluvy č. 1993913941, pričom časť pohľadávky z úverovej zmluvy sa stala splatnou uplynutím splatnosti jednotlivých splátok. Pohľadávka z tohto pohľadu je určiteľná zo skutkových tvrdení uvedených v žalobe, ako aj jej príloh. Tu odvolací súd konštatuje, že predmetom zosplatenia nemohli už byť splátky, ktoré boli splatné pred zosplatením a tieto treba posudzovať samostatne. Zamietnutie žaloby pri splatných splátkach by bolo neprimerane prísnou aplikáciou práva na žalobcu s ohľadom na stav veci, pričom takéto rozhodnutie by predstavovalo prekážku rozhodnutej veci. Odvolací súd má za to, že výklad procesného práva je potrebné aplikovať v súlade s článkom 2 a 3 Civilného sporového poriadku. Z uvedených dôvodov je potrebné nanovo vypočítať sumu pohľadávky (na podklade splatných splátok) podľa aktuálneho stavu ku dňu rozhodovania, pričom je potrebné zistiť prípadné úhrady žalovanou (vrátane zrealizovaných zrážok zo mzdy – dopytom) a tieto od jej povinnosti odpočítať. Pri posudzovaní nároku je potrebné preskúmať aj náležitosti úverovej zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z.z., prípadne postupu pri jej uzatváraní (§ 7 zákona č. 129/2010 Z.z.).

6. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keď rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. vychádzalo z nedostatočne (nesprávne) zisteného skutkového stavu a je potrebné vykonať ďalšie dokazovania (čo do aktuálnej sumy istiny, úrokov z omeškania), rozhodol odvolací súd o zrušení napadnutého výroku II, ako aj závislého výroku III. o trovách konania. Odvolací súd ponechal rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. nedotknutý, nakoľko nebol napadnutý odvolaním.

7. Úlohou súdu prvej inštancie bude nanovo posúdiť nárok žalobcu v súlade so závermi vyslovenými odvolacím súdom, pričom je potrebné ustáliť sumu nesplateného úveru po posúdení náležitostí úverovej zmluvy, posúdení procesu jej uzatvárania podľa zákona č. 129/2010 Z.z. a zisteného rozsahu

zaplateného záväzku žalovanou. Súčasne súd prvej inštancie posúdi možnosť povolenia splácania záväzku žalovanej v splátkach v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou. Obe sporové strany musia byť súčinné pri ďalšom konaní súdu prvej inštancie.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 396 ods. 3 CSP súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci samej.

9. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§419 CSP) .

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).